Aannemen, alstublieft!

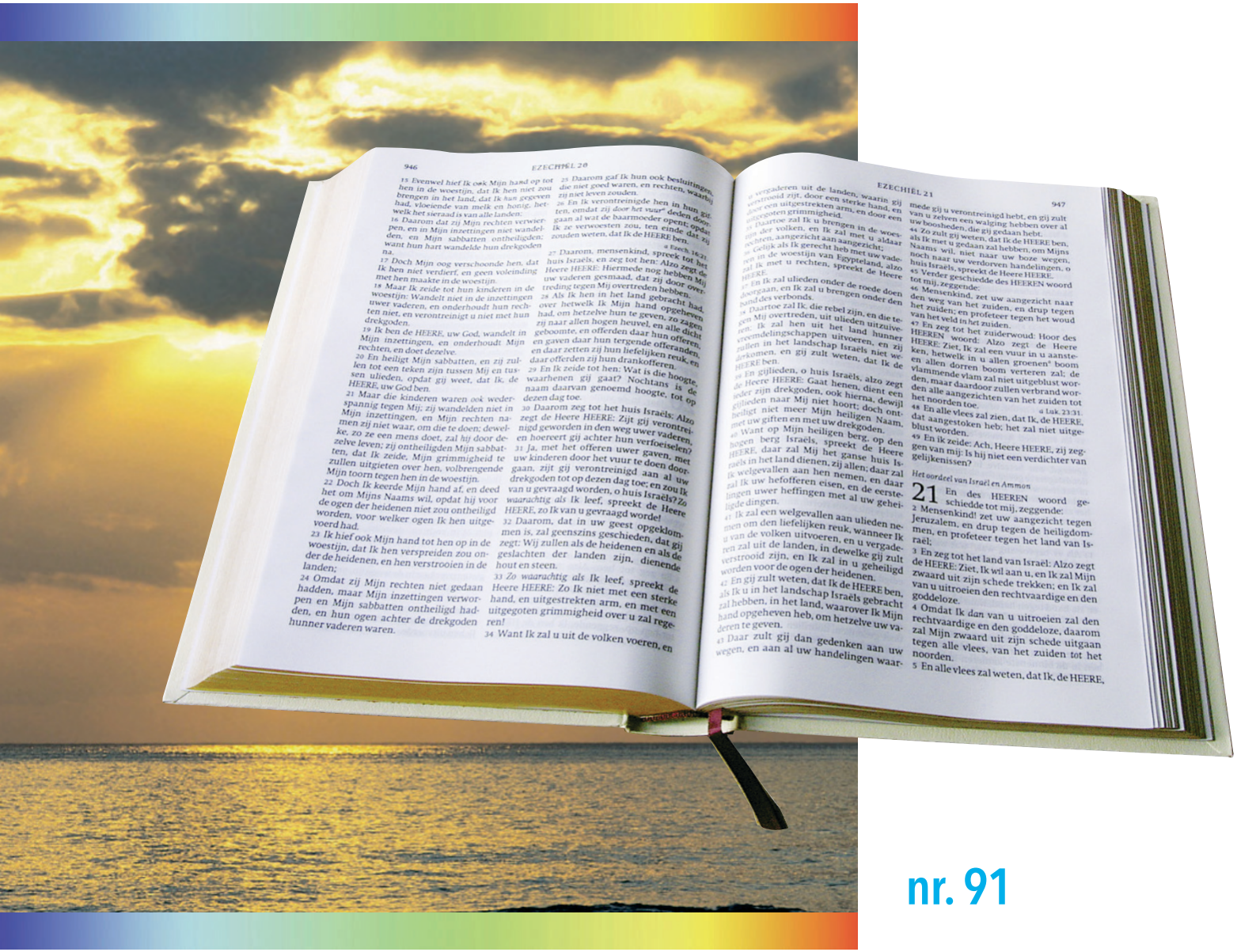

Heel de Schrift is door God ingegeven en is nuttig tot lering voor diegene die in de Rechtvaardigheid is.

Opdat de mens Gods volwassen zal zijn, toegerust tot elk goed werk.

(vrij naar 2 Timótheüs 3 : 16, 17)

nr. 91

Bijbelstudie

De gedachte is...

Handelingen 2 : 37, 38

37 En als zij dit hoorden, werden zij verslagen in het hart, en zeiden tot Petrus en de andere apostelen: Wat zullen wij doen mannen broeders?

38 En Petrus zeide tot hen: Bekeert u, en een ieder van u worde gedoopt in den Naam van Jezus Christus, tot vergeving der zonden; en gij zult de gave des Heiligen Geestes ontvangen.

Petrus roept de mensen op om zich te bekeren. Dat moeten ze zelf doen; tot bekering komen is een actie van de mens. Wat God kon doen, heeft Hij in het verleden al gedaan door de dood van de Here Jezus aan het kruis en Zijn opstanding op de derde dag. Daarna is Hij gezet aan de rechterhand van God in de hemel. Vervolgens brengt de Heer Zijn Woord tot de mens.

Als iemand dat Woord aanneemt, zal de Heer hem wedergeboren doen worden. Door wedergeboorte ontvangt men het opstandingsleven van Christus en op grond daarvan héeft men deel aan een Nieuwe Schepping en leeft men onder het Nieuwe Verbond.

De oproep "*Laat u met God verzoenen*" (2 Korinthe 5 : 20) is dus eigenlijk het gebed van Christus tot de mens. Maar óf een mens met God verzoend wordt, hangt van die mens zelf af; hij moet die keuze maken. Als hij dan tot geloof in het Woord van God komt, heeft hij deel aan Gods verkiezing. God kiest namelijk simpelweg degenen die geloven.

Gelovigen zijn dus per definitie uitverkoren en ongelovigen zijn dat niet. Men zou de Waarheid liefhebben, die zoeken en aannemen. Want waar de mens tot kennis der Waarheid komt, wordt hij zalig. "Kennis der Waarheid" is niet slechts het weten van de Waarheid, maar vooral het deelhebben aan de Waarheid en daarin betrokken zijn.

De serie "Bijbelstudie" is een uitgave van Stichting Vlichthus. 11 pagina's 2024

De in deze serie verschenen titels zijn door anderen bewerkte en op schrift gestelde uitgaven van opgenomen Bijbelstudies van Ab Klein Haneveld.

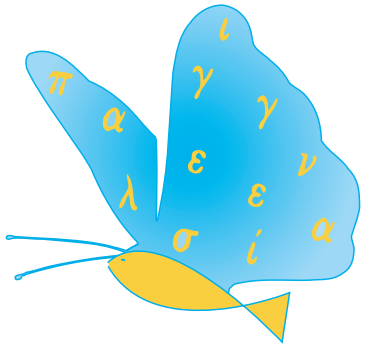

Stichting Vlichthus

Stichting Vlichthus
(KvK: 65348230)
heeft een ANBI-erkenning
(RSIN: 856075334)
en kan haar activiteiten uitvoeren
mede dankzij zeer gewaardeerde
financiële bijdragen.
U kunt ons steunen via:

NL92 RABO 0166 3657 18
t.n.v. Stichting Vlichthus.

Aannemen, alstublieft!

1. Inleiding 2

2. Het Evangelie 2
   Bekeert u en laat u dopen 3
   Het ontvangen van de Heilige Geest 4
   Aannemen is aanvaarden of ontvangen 5
   Toegevoegd tot de Gemeente 6
   Iedere gelovige heeft deel aan Gods verkiezing 7

3. Geestelijke dingen en geestelijke mensen 7
   De gelovige zou de Bijbelse boodschap niet loslaten 9
   Liefde voor de Waarheid 9
   Laat u met God verzoenen 10

1. Inleiding

Hoe kom je tot bekering? Door te geloven in het Woord van God, in plaats van je vertrouwen te stellen op eigen gedachten of het woord van mensen. Je moet het Woord van God aannemen.

Voor sommigen is dat moeilijk. Zij hebben er moeite mee om te aanvaarden wat anderen zeggen en ze hebben er nog meer moeite mee om te aanvaarden wat God gezegd heeft. Ze hebben allerlei bedenkingen tegen het Woord van God. Het is de vraag hoe dat komt, want het Woord van God heeft op alle mogelijke wijzen bewezen betrouwbaar te zijn.

Alles wat nodig is om tot bekering te komen, is je vertrouwen te stellen in het Woord van God. De moeite die velen daarmee hebben is daarin gelegen dat er veel ingewikkelde theorieën over bekering bestaan. Zo zeggen sommigen dat je eerst tot kennis van je ellende moet komen. Maar dat heeft alleen maar tot doel om de mens onder de wet te brengen. Men komt daardoor niet tot bekering. Anderen zeggen dat je eerst volop ervaring of bevinding op moet doen. Maar ook dit is onnodig, want we kunnen God gewoon op Zijn Woord vertrouwen.

Bovendien geeft de Bijbel ons talrijke voorbeelden van mensen die het Woord van God voor het eerst hoorden en zich vervolgens direct bekeerden. Sommigen werden zelfs meteen gedoopt!

2. Het Evangelie

In Handelingen 2 staat het prototype van de Evangelieverkondiging. Petrus zegt hier dat het hem geoorloofd is vrijuit te spreken. Op die manier wordt hier dus voor het eerst openlijk, zonder enige bedekking, het Evangelie geproclameerd. Het Evangelie is de boodschap omtrent de dood en opstanding van de Here Jezus Christus. Die boodschap werd logischerwijs pas vrijuit gepredikt nadat de opstanding ook daadwerkelijk had plaatsgevonden.

Handelingen 2 : 29-37 *

29 Gij mannen broeders, het is *mij* geoorloofd vrij uit tot u te spreken van den patriarch David, dat hij beide gestorven en begraven is, en zijn graf is onder ons tot op dezen dag.
30 Alzo hij dan een profeet was, en wist, dat God hem met ede gezworen had, dat hij uit de vrucht zijner lenden, zoveel het vlees aangaat, den Christus verwekken zou, om *Hem* op zijn troon te zetten;
31 Zo heeft hij, dit voorziende, gesproken van de opstanding van Christus, dat Zijn ziel niet is verlaten in de hel, noch Zijn vlees verderving heeft gezien.
32 Dezen Jezus heeft God opgewekt; waarvan wij allen getuigen zijn.
33 Hij dan, door de rechter *hand* Gods verhoogd zijnde, en de belofte des Heiligen Geestes, ontvangen hebbende van den Vader, heeft dit uitgestort, dat gij nu ziet en hoort.
34 Want David is niet opgevaren in de hemelen; maar hij zegt: De Heere heeft gesproken tot Mijn Heere: Zit aan Mijn rechter *hand*.
35 Totdat Ik Uw vijanden zal gezet hebben tot een voetbank Uwer voeten.
36 Zo wete dan zekerlijk het ganse huis Israëls, dat God Hem tot een Heere en Christus gemaakt heeft, *namelijk* dezen Jezus, Dien *gij* gekruist hebt.
37 En als zij *dit* hoorden, werden zij verslagen in het hart, en zeiden tot Petrus en de andere apostelen: Wat zullen wij doen mannen broeders?

De Psalmen die Petrus in deze verzen citeert, spreken in eerste instantie niet over David, maar over de Zoon van David, de Here Jezus Christus. Petrus zegt er zelfs bij dat David dit ook wist. Het Evangelie is dus in essentie dat de Here Jezus gestorven, begraven en opgewekt is, en vervolgens gezet is aan de rechter[hand] Gods in de hemel. Het gaat om Zijn overwinning op de dood en daarmee op de zonde, wet, overheden, machten en "*geestelijke boosheden in de lucht*". (Zie Efeze 6 : 12) Petrus predikte deze dingen en toen de luisteraars dit allemaal hoorden, werden zij "*verslagen in het hart*". (Vers 37) Het is inderdaad de bedoeling dat de mens "verslagen van hart" wordt. Het hart is namelijk de inwendige mens. Het heeft te maken met wat je gelooft, hoe je denkt en je dingen beleeft. Als je in het hart verslagen wordt, betekent dit dat er een einde komt aan je eigen overleggingen.

Aan de ene kant hadden de luisteraars in Handelingen 2 natuurlijk hun theorieën en filosofieën met betrekking tot de oudtestamentische geschriften. Aan de andere kant hadden zij ook zo hun ideeën over Jezus van Nazareth, Die zij op grond van die ideeën gekruist hadden. (Vers 36) Het probleem van het hart is dat het altijd redeneert. Maar het onverstandige hart van de natuurlijke mens is verduisterd en zijn overwegingen zijn dwaas:

* Tenzij anders vermeld, komen de aangehaalde Bijbelteksten uit de Statenvertaling.

Romeinen 1 : 21

21 Omdat zij, God kennende, *Hem* als God niet hebben verheerlijkt of gedankt; maar zijn verijdeld geworden in hun overleggingen en hun onverstandig hart is verduisterd geworden;

De natuurlijke mens heeft een duister hart, omdat er geen Licht in is. Hij redeneert wel, maar hij komt tot niets. Het denken brengt de mens niet tot God.

1 Johannes 5 : 20

20 Doch wij weten, dat de Zoon van God gekomen is, en heeft ons het verstand gegeven, dat wij den Waarachtige kennen; en wij zijn in den Waarachtige, *namelijk* in Zijn Zoon Jezus Christus. Deze is de waarachtige God, en het eeuwige Leven.

God heeft ons het verstand gegeven, ópdat wij de Waarachtige kennen. Opdat wij naar Zijn Woord zouden luisteren en ons verstand zouden gebruiken om dat Woord ons eigen te maken en het te begrijpen.

Terug naar Handelingen 2. Nadat de toehoorders van Petrus verslagen werden in het hart, vroegen ze aan Petrus wat ze moesten doen. Het antwoord staat in vers 38.

Bekeert u en laat u dopen

Handelingen 2 : 38

38 En Petrus zeide tot hen: Bekeert u, en een ieder van u worde gedoopt in den Naam van Jezus Christus, tot vergeving der zonden; en gij zult de gave des Heiligen Geestes ontvangen.

Let op wat Petrus hier níet zegt. Hij zegt niet: "Laat u bekeren". Nee, hij zegt: "*Bekeert u*". "Bekeren" was iets dat ze zélf moesten doen. De Heer brengt Zijn Woord tot de mens. Als hij dat Woord daarna aanneemt, zal de Heer hem wedergeboren doen worden. God geeft dus wedergeboorte, Nieuw Leven. Daarmee maakt God ons ook tot Zijn kinderen. Maar niet met als gevolg dat wij daarna tot bekering of tot geloof komen, want het is precies andersom. Dus wanneer wij willen, en ons hart openstellen voor het Woord van God, geeft Hij ons met Zijn Woord Nieuw Leven in datzelfde hart. Daarbij ontvangen wij ook de Geest van God, door Wie dat Woord is voortgebracht. Dus worden wij wedergeboren.

Het woord "bekering" impliceert al dat je niet zozeer iets moeten doen, maar veel meer iets moet laten. "Bekering" betekent dat je ergens mee stopt. Je stopt namelijk met eigen filosofieën te bedenken. En je stopt met jezelf aangenaam te maken voor God en te proberen vanuit het vlees God welgevallig te wandelen. En je stopt met alle argumenten zoals: "Ja, God heeft dit wel gezegd, maar dat heeft Hij niet zo bedoeld; God heeft het wel zo gezegd, maar wij begrijpen dat verkeerd". Of: "Dat staat wel in de Bijbel, maar niet alles wat in de Bijbel staat is Woord van God". Zo gaat het vaak, helaas ook in Christelijke kringen. Maar de Bijbel zegt gewoon: "*Bekeert u*". In andere Schriftplaatsen staat dat je moet geloven. Zo vroeg de gevangenbewaarder in Filippi: "*Wat moet ik doen?*" Dat is dezelfde vraag als de vraag die de Joden in Handelingen 2 stelden aan Petrus. Paulus antwoordde de gevangenbewaarder:

Handelingen 16 : 31

31 [...] Geloof in den Heere Jezus Christus, en gij zult zalig worden, gij en uw huis.

Je moet in de Here Jezus geloven. Moeilijker is het niet. Bekeren is gewoon omkeren van de weg die je gaat. Tot geloof komen is niets anders dan een keuze maken. Je kiest wat de beginselen zijn waaruit je wilt leven. Als je gelooft, dan houd je het Woord van God voor waar. Want het Woord van God bewijst zich als Waarheid. Waarheid is per definitie datgene wat onwankelbaar is. Ondanks alle aanvallen die er dagelijks op gepleegd worden. De Waarheid is het beste voor de mens. Christus Zelf ís de Waarheid. Dat zei Hij in Johannes 14.

Johannes 14 : 6

6 Jezus zeide tot hem: Ik ben de Weg, en de Waarheid, en het Leven. Niemand komt tot den Vader, dan door Mij.

De Here Jezus is niet gewoon één van de grote profeten, zoals Boeddha of Mohammed etc. Nee, Jezus van Nazareth zegt van Zichzelf de Waarheid te zijn. En van Hem staat geschreven dat Hij een Naam gekregen heeft boven alle namen.

Filippenzen 2 : 9

9 Daarom heeft Hem ook God uitermate verhoogd, en heeft Hem een Naam gegeven, welke boven allen naam is;

Er is geen andere Naam. Daarom zouden we trouw zijn aan de Here Jezus Christus. Er is maar één Waarheid, er zijn niet meerdere waar-

heden. Zo is er ook maar één leugen: dé leugen is dat de Here Jezus niet de Waarheid is. Als er leugen is, maakt het verder niet uit welke. Voor de duivel maakt het niet uit welk woord, welke boodschap of filosofie men dan kiest. Het kan allemaal naast elkaar bestaan.

De Bijbel eert de mens niet. De Schrift zegt dat er in de mens geen goed woont.

Romeinen 7 : 18

18 Want ik weet, dat in mij, dat is, in mijn vlees, geen goed woont; want het willen is *wel* bij mij, maar het goede te doen, dat vind ik niet.

De aardse mens valt niet te verbeteren. De mens zou naar het Woord van God luisteren. Dat is hier ook de boodschap. Daarom zei Petrus in Handelingen 2 : 38 dat ieder mens zich moet bekeren en zich zou laten dopen "*in den Naam van Jezus Christus, tot vergeving der zonden*". Dat is het enige wat nodig is. Er zijn andere Schriftplaatsen die dit bevestigen.

Handelingen 8 : 36-38

36 En alzo zij over weg reisden, kwamen zij aan een zeker water; en de kamerling zeide: Ziedaar water; wat verhindert mij gedoopt te worden?
37 En Filippus zeide: Indien gij van ganser harte gelooft, zo is het geoorloofd. En hij, antwoordende, zeide: Ik geloof, dat Jezus Christus de Zoon van God is.
38 En hij gebood den wagen stil te houden; en zij daalden beiden af in het water, zo Filippus als de kamerling, en hij doopte hem.

Niemand verhinderde de kamerling om gedoopt te worden. De Heer had er geen problemen mee en de apostelen ook niet. De doop gebeurt zo van het ene moment op het andere.

De kamerling las in zijn Bijbel, in het boek Jesaja, maar snapte er niets van. Toen kwam Filippus en vroeg hem of hij begreep wat hij las. De kamerling wilde vervolgens weten over wie de profeet eigenlijk schreef; over zichzelf of over iemand anders. Filippus antwoordde dat de profeet het over "Iemand anders"had, over de Here Jezus namelijk. En zo predikte Filippus hem Jezus. Meer was niet nodig. De man kwam ter plekke tot geloof.

Ze hadden het ook meteen al over de doop. En Filippus zei tegen de kamerling dat het geen probleem was om gedoopt te worden, mits hij met heel zijn hart in de Here Jezus geloofde. Er hoefde niet eerst een bepaalde tijd of geestelijke rijpheid overheen te gaan, maar het kon ter plaatse.

Het ontvangen van de Heilige Geest

Terug naar Handelingen 2 : 38. Als je je bekeert, en dus tot geloof komt, ontvang je nieuw leven, en meteen ook de gave van de Heilige Geest. De Bijbel leert dat de Heilige Geest Christus Zelf is. Je ontvangt het Nieuwe Leven van God op het moment dat je tot geloof komt. Toen je tot geloof kwam, heb je meteen diezelfde Geest ontvangen.

Handelingen 2 : 40-42, 44, 46

40 En met veel meer andere woorden betuigde hij, en vermaande *hen*, zeggende: Wordt behouden van dit verkeerd geslacht!
41 Die dan zijn woord gaarne aannamen, werden gedoopt; en er werden op dien dag *tot hen* toegedaan omtrent drie duizend zielen.
42 En zij waren volhardende in de leer der apostelen, en in de gemeenschap, en in de breking des broods, en in de gebeden.
44 En allen, die geloofden, waren bijeen, en hadden alle dingen gemeen;
46 En dagelijks eendrachtelijk in den tempel volhardende, en van huis tot huis brood brekende, aten zij te zamen met verheuging en eenvoudigheid des harten;

"*Wordt behouden van dit verkeerd geslacht*" in vers 40, is hetzelfde als de oproep om je te bekeren. Let wel dat Petrus op de vraag uit vers 37: "Wat moeten wij doen?" antwoordde: "*Bekeert u, en een ieder van u worde gedoopt!*" Dan gaat het verhaal verder in vers 41 met: "*Die dan zijn woord gaarne aannamen, werden gedoopt*". Wat betekent dus "bekeren"? Gods Woord aannemen, dus geloven. Anders niets. Om het Woord aan te nemen, hoef je niets te doen. Het vervolg hierop staat in vers 42. "*De leer der apostelen*" betekent: wat de Bijbel leert. De apostelen onderwezen de Schriften. Op de dag dat ze tot geloof kwamen, kozen ze voor het Woord en daar bleven ze bij en hielden zich ermee bezig. Het Woord van God is het voedsel waarmee iedere gelovige zich zou moeten voeden. Dat is alles wat nodig is om gezond te leven. Daarom heet het ook: "*de gezonde woorden van onzen Heere Jezus Christus*". (1 Timotheüs 6 : 3) De Bijbel is Gods voedsel voor ons en daar zit alles in wat wij nodig hebben voor onze geestelijke groei en voor het onderhoud van onze geestelijke gezondheid. Er zit ook alles in om ons immuun te houden voor vreemde en afwijkende leringen. Meer heeft een mens niet nodig.

Aannemen is aanvaarden of ontvangen

"Aannemen" betekent: "aanvaarden". Als iemand je iets aanreikt en je pakt het aan, dan neem je het aan. Dat moet je op het moment beslissen dat het je aangereikt wordt. Je zegt: "Ja, dank u wel" of je zegt: "Nee, dank u". Je neemt het aan of je neemt het niet aan. In Handelingen 2 : 42 wordt eigenlijk vier keer hetzelfde gezegd. Het gaat om gemeenschap die men met elkaar heeft op grond van het Woord van God. Gebeden zijn daar de uitdrukking van en het breken van het brood ook. Als gelovigen komen wij tot elkaar op het moment dat wij volharden "*in de leer der apostelen*" en ons onderwerpen aan dezelfde Waarheid, aan het Woord van God. Dat is gemeenschap. Dat wordt hierna herhaald in vers 44. Daar zijn alle gelovigen bijeen. Ook in vers 46 staat dat zij dagelijks eendrachtelijk bij elkaar kwamen, in de tempel. In het Oude Testament staat al geschreven dat er maar één ding nodig is, namelijk dat men zich in de tempel laat onderwijzen. In de tempel werd vroeger trouwens ook het Woord van God bewaard, als in een bibliotheek.

Psalm 27 : 4

4 Een ding heb ik van den HEERE begeerd, dat zal ik zoeken: dat ik al de dagen mijns levens mocht wonen in het huis des HEEREN, om de liefelijkheid des HEEREN te aanschouwen, en te onderzoeken in Zijn tempel.

Terug naar Handelingen 2 : 46. Zij kwamen bijeen, "*en van huis tot huis brood brekende, aten zij te zamen met verheuging en eenvoudigheid des harten*". "*Eenvoudigheid des harten*" betekent zonder verdere bijbedoelingen, met een hart dat alleen gevuld wordt met het Woord van God. "*Met het hart gelooft men tot rechtvaardigheid en met de mond belijdt men tot zaligheid*". (Romeinen 10 : 10) Verder komt verheuging voort uit de "eenvoudigheid van het hart". Het gaat om eenvoud en het betekent dat het hart maar aan één ding gewijd is. Men heeft maar één doelstelling. Het Woord van God voorziet in alles. Het is het enige echte Leven of levensmiddel dat wij hebben. Daarom zei de Heer ook tegen Martha dat er maar één ding nodig is.

Lukas 10 : 42

42 Maar een ding is nodig; doch Maria heeft het goede deel uitgekozen, hetwelk van haar niet zal weggenomen worden.

Het is belangrijk om onderwezen te worden in het Woord van God. Al het andere voegt niets toe. "De zegen van de Heer maakt rijk". (Spreuken 10 : 22) Die zegen komt tot ons in Zijn Woord. We gaan weer verder met Handelingen 2.

Toegevoegd tot de Gemeente

Handelingen 2 : 47

47 En prezen God, en hadden genade bij het ganse volk. En de Heere deed dagelijks tot de Gemeente, die zalig werden.

Hier staat dat "de Heer dagelijks tot de Gemeente deed". Hier staat niet dat de Heer dagelijks mensen zalig maakte of dat Hij dagelijks mensen bekeerde of dat Hij dagelijks mensen tot geloof bracht. Zo werkt het namelijk niet. De Heer voegt toe aan de Gemeente. Waar sprake is van bekering, zal men zichzelf bekeren, dus zelf deze keuze maken voor het Woord van God. Het enige wat de Heer in dit verband doet, is dat Hij ons dat Woord aanreikt. Hij laat het prediken en brengt het tot ons. Maar wij moeten het aanpakken.

Als wij tot bekering komen, dus Gods Woord geloven, worden wij door God toegevoegd aan de Gemeente. De uitdrukking "*die zalig werden*" slaat niet op de Gemeente, maar op degenen die geloven. Wie doet de Heer dagelijks tot de Gemeente? Degenen die zalig worden. Waaraan voegt de Heer degenen die zalig worden toe? Aan de Gemeente! Er is maar één Gemeente. De Heer voegt ons daaraan toe op het moment dat wij tot geloof komen. Diezelfde gedachte staat op meerdere plekken in de Bijbel. Bijvoorbeeld in Johannes 1.

Johannes 1 : 1-5

1 In den beginne was het Woord, en het Woord was bij God, en het Woord was God.
2 Dit was in den beginne bij God.
3 Alle dingen zijn door Hetzelve gemaakt, en zonder Hetzelve is geen ding gemaakt, dat gemaakt is.
4 In Hetzelve was het Leven, en het Leven was het Licht der mensen.
5 En het Licht schijnt in de duisternis, en de duisternis heeft hetzelve niet begrepen.

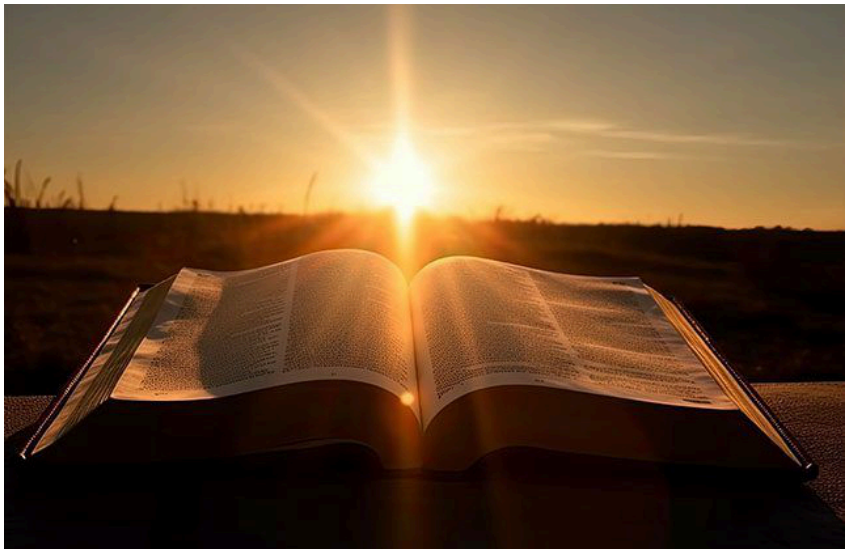

Johannes zet hier uiteen hoe God vanaf het begin gesproken heeft. Daarom noemt hij God ook "het Woord". God is per definitie de sprekende. Als de Schepper de sprekende is, dan is de schepping de luisterende. Verder legt Johannes uit hoe het Licht, namelijk het Woord van God, in een duistere wereld kwam. Die wereld kende God uiteraard niet. Het Licht schijnt in de duisternis, maar de duisternis heeft het Licht niet gegrepen. Dat betekent dat men het Licht niet aanneemt.

Johannes 1 : 11-13

11 Hij is gekomen tot het Zijne, en de Zijnen hebben Hem niet aangenomen.
12 Maar zovelen Hem aangenomen hebben, dien heeft Hij macht gegeven kinderen Gods te worden, *namelijk* die in Zijn Naam geloven;
13 Welke niet uit den bloede, noch uit den wil des vleses, noch uit den wil des mans, maar uit God geboren zijn.

In vers 11 lezen we dat de Zijnen Hem niet aangenomen hebben. In vers 12 staat vervolgens dat men kind van God wordt op grond van het aannemen van dit Licht, het Woord, namelijk het aannemen van de Here Jezus Christus. Aan wie heeft God macht gegeven om kinderen van God te worden? Aan degenen die Hem aangenomen hebben, namelijk die in Zijn Naam geloven. Degenen die Christus aannemen, zijn degenen die geloven. Andersom is het natuurlijk ook waar: degenen die in Hem geloven, zijn degenen die Hem aangenomen

Zijlijn 1

Geloven is niets vaags of onzekers. Geloven betekent dus niet "vermoeden" of "wensen dat het waar is" of "bang zijn dat het toch niet waar is". Geloven is aannemen.

hebben. In vers 13 vinden we dan ook nog de term "*uit God geboren zijn*". Wat in Handelingen 2 : 38 heet: "*Gij zult de gave des Heiligen Geestes ontvangen*" heet in Johannes 1: "gij zult wedergeboren worden". Men ontvangt namelijk de Geest, Nieuw Leven, het Leven van God, het Leven van Christus en men wordt daarmee kind van God. Die zekerheid hebben we omdat dit in de Bijbel staat. **Zie zijlijn 1**

Iedere gelovige heeft deel aan Gods verkiezing

Ieder mens zou het Woord van God dus aannemen. Dat is niet moeilijk, er worden geen voorwaarden aan gesteld en er zitten geen complicaties aan. Het is ook niet zo dat de één het wel mag aannemen en de ander niet. Zo is de leer van de uitverkiezing ook in de hele Bijbel niet terug te vinden. We komen wel het woord "uitverkiezing" tegen, maar niet de gedachte dat de één wel uitverkoren is en de ander niet. De Bijbelse gedachte bij "uitverkiezing" of "predestinatie" is, dat als je komt tot aanvaarding van het Woord van God, je deelhebt aan Gods verkiezing. God kiest namelijk degenen die geloven. Daarom zijn gelovigen uitverkoren en ongelovigen niet. God heeft Zijn keuze al gemaakt. Daarna heeft Hij die keuze bekend gemaakt en sindsdien is de keuze aan de mens. Heel de Bijbel door vinden we de oproep van God aan de mens, opdat die mens zou luisteren naar wat Hij zegt, zich zou onderwerpen aan Zijn Woord en uiteindelijk ook zou doen wat God hem opdraagt.

Vanaf de andere kant geredeneerd is het zo dat God Zich altijd beklaagt dat Hij spreekt, maar dat niemand luistert. Als het zo zou zijn dat God alleen bepaalde mensen uitkiest en de rest per definitie niet zalig kan worden, zou je kunnen vragen: "Waar klaagt God nou eigenlijk over? Hij heeft er toch Zelf voor gezorgd?" Maar zo zit het natuurlijk niet. God is niet Degene die mensen kiest waarvan Hij de één verloren laat gaan en de ander behouden laat worden. God is Degene Die Zijn Woord zendt aan de mens en zegt dat iedereen die gelooft, deelheeft aan Zijn verkiezing. Als we het aanpakken, ontvangen we met dat Woord eeuwig Leven. Aangezien het Woord Leven is, gaat dat dus in één keer en aangezien het Woord Geest is, ontvangen we dus tegelijkertijd de Heilige Geest.

3. Geestelijke dingen en geestelijke mensen

We gaan nu naar 1 Korinthe 2. Daar staat dat datgene wat de mens ondanks zijn intelligentie niet kan uitdenken, door God aan ons bekend gemaakt is. Hij heeft het voor ons bereid.

1 Korinthe 2 : 9-10, 12-16

9 Maar gelijk geschreven is: Hetgeen het oog niet heeft gezien,
en het oor niet heeft gehoord, en in het hart des mensen
niet is opgeklommen, hetgeen God bereid heeft dien, die
Hem liefhebben.
10 Doch God heeft *het* ons geopenbaard door Zijn Geest; want
de Geest onderzoekt alle dingen, ook de diepten Gods.
12 Doch wij hebben niet ontvangen den geest der wereld, maar
den Geest, Die uit God is, opdat wij zouden weten de
dingen, die ons van God geschonken zijn;
13 Dewelke wij ook spreken, niet met woorden, die de
menselijke wijsheid leert, maar met *woorden*, die de Heilige
Geest leert, geestelijke dingen met geestelijke samenvoegende.
14 Maar de natuurlijke mens begrijpt niet de dingen, die des
Geestes Gods zijn; want zij zijn hem dwaasheid, en hij kan
ze niet verstaan, omdat zij geestelijk onderscheiden worden.
15 Doch de geestelijke mens onderscheidt wel alle dingen, maar
hij zelf wordt van niemand onderscheiden.

16 Want wie heeft den zin des Heeren gekend, die Hem zou
onderrichten? Maar wij hebben den zin van Christus.

God heeft ons Zijn Wijsheid geopenbaard door Zijn Geest. Want de mens kan uit zichzelf nooit verder komen dan hooguit tot kennis van de mens. Als je het Wezen en het Werk van God wilt kennen, moet je naar Gods Woord luisteren. Dat Woord komt tot de mens door de Geest van God. In vers 12 staat dat we de Geest ontvangen hebben "*opdat wij zouden weten de dingen, die ons van God geschonken zijn*". In vers 13 lezen we dat Waarheid die door de Geest tot ons komt, door de apostel Paulus wordt "samengevoegd met geestelijke dingen" of gepredikt aan geestelijken. "Geestelijken" zijn geestelijke mensen. Dat betekent niet dat het per definitie om mensen gaat die een bepaald ambt in de Gemeente hebben. "Geestelijken" zijn mensen die zich laten vullen met het Woord van de Geest.

Vers 14 spreekt over de natuurlijke mens. Dat is de ziellijke mens, die vanuit eigen waarneming en ervaring redeneert. Die mens begrijpt de dingen die van de Geest van God zijn niet. Hij pakt ze niet, hij neemt ze niet aan. Die dingen zijn voor hem dwaasheid en hij kan ze niet verstaan. Hij kan ze niet begrijpen, omdat ze geestelijk onderscheiden worden. Geestelijke dingen worden dus samengevoegd met geestelijke mensen. Maar ook met wat wij al aan geestelijke Waarheid ontvangen hebben. Het begint met het aanvaarden van het Evangelie in de smalste betekenis van de term, de boodschap over de dood en opstanding van Christus. En als daarna geestelijke dingen aan ons gepredikt worden, worden ze samengevoegd met wat wij daarover al weten. Dan zijn we al wedergeboren en hebben de Geest reeds ontvangen. Daar sluit het bij aan. Je moet eerst de basis hebben en dan pas kom je verder.

Je kunt geestelijke waarheden pas verstaan als je begrijpt dat God fundamenteel een oude schepping wegdoet en daar een Nieuwe voor in de plaats brengt. Dat wil zeggen dat Hij een Nieuwe Schepping doet voortkomen uit de oude, waarna die oude schepping verdwijnt. Dat is Gods werk.

Efeze 4 : 21-24

21 Indien gij naar Hem gehoord hebt, en door Hem geleerd zijt,
gelijk de waarheid in Jezus is;
22 *Te weten* dat gij zoudt afleggen, aangaande de vorige
wandeling, den ouden mens, die verdorven wordt door de
begeerlijkheden der verleiding;
23 En dat gij zoudt vernieuwd worden in den geest uws
gemoeds,
24 En den nieuwen mens aandoen, die naar God geschapen is
in ware rechtvaardigheid en heiligheid.

Wij zijn dus met Christus begraven en daarna met Hem opgestaan. (Romeinen 6 : 4; Kolossenzen 2 : 12) Dood en opstanding. Hij is de ware Weg ten Leven. Christus is dus de ware, levende Weg. (Johannes 14 : 6) Alles wat er nog meer aan Bijbelse Waarheid is, hangt daar rechtstreeks mee samen en is daarop gebaseerd. Daarom heet het ook het fundament, dat gelegd is door de apostelen en profeten.

Efeze 2 : 18-22

18 Want door Hem hebben wij beiden den toegang door een
Geest tot den Vader.
19 Zo zijt gij dan niet meer vreemdelingen en bijwoners, maar
medeburgers der heiligen, en huisgenoten Gods;
20 Gebouwd op het fondament der apostelen en profeten,
waarvan Jezus Christus is de uiterste Hoeksteen;
21 Op Welken het gehele gebouw, bekwamelijk samengevoegd
zijnde, opwast tot een heiligen tempel in den Heere;
22 Op Welken ook gij mede gebouwd wordt tot een woonstede
Gods in den Geest.

Om te kunnen bouwen is eerst een fundament nodig. Zo worden geestelijke dingen samengevoegd met geestelijke dingen / geestelijke mensen. Als men die geestelijke dingen verwerpt, dan blijft er van geestelijke Waarheid niets over en wordt de Waarheid ontdaan van alle geestelijke aspecten. Dan blijft slechts menselijke filosofie over. Geloof is het tegenovergestelde van filosofie en religie. Gelovigen doen niets; maar laten iets. Gelovigen luisteren. Religie is hoogmoed, het willen opklimmen tot God. Geloof is juist nederige onderwerping aan God.

Terug naar 1 Korinthe 2. In vers 14 staat dus dat de natuurlijke mens de dingen van de Geest van God niet aanneemt. Vers 15 gaat over wedergeboren mensen, die geleerd hebben geestelijk te denken. "*De geestelijke [mens] onderscheidt wel alle dingen, maar hij zelf wordt van niemand onderscheiden*". Je kunt namelijk aan de buitenkant niet zien of iemand geestelijk is, omdat het te maken heeft met wat er in de inwendige mens omgaat. De geestelijke mens wordt dus niet herkend. Zo worden wij "*vreemdelingen en bijwoners*" en gaan wij als gelovigen uit "*buiten de legerplaats*". (Efeze 2 : 11-22; Hebreeën 13 : 13) Wij ontvangen genade en Leven uit wat God geeft, terwijl

de rest van de wereld leeft vanuit de principes van religie en wet. Zij moeten iets doen om betere mensen te worden of op te klimmen tot God. Maar wij gelovigen voeden ons met het Woord van God. De "goede werken" komen daarna als vanzelf voort uit het Leven dat wij hebben ontvangen.

De gelovige zou de Bijbelse boodschap niet loslaten

Nu komen we nog terecht in 1 Korinthe 15.

1 Korinthe 15 : 1, 2

1 Voorts, broeders, ik maak u bekend het Evangelie, dat ik u verkondigd heb, hetwelk gij ook aangenomen hebt, in hetwelk gij ook staat;
2 Door hetwelk gij ook zalig wordt, indien gij het behoudt op zodanige wijze, als ik het u verkondigd heb; tenzij dan dat gij tevergeefs geloofd hebt.

In vers 1 en 2 staat dat de broeders het Evangelie aangenomen hebben. Zij staan erin en worden er zalig door. Ze hoeven er niets voor te doen, maar moeten er wel bij blijven. Een gelovige zou trouw zijn aan het Woord van God. Het Woord van God verandert niet. Wij zouden dat Woord aanvaarden en bij die keuze blijven. Het is een keuze voor de rest van ons leven, die zou zijn uitwerking in ons hebben. Ook hier worden weer geen voorwaarden gesteld. Het enige waarover de Apostel zich in dit hoofdstuk verbaast, is dat men het Evangelie eenmaal had aangenomen, maar nu weer loslaat. Dat is uiteraard niet de bedoeling. De bedoeling is dat we die keuze maken, opdat we ons door dat Woord van God voor de rest van ons leven laten onderwijzen. We zouden uit het Woord van God leven, denken, beslissingen nemen en daaruit wandelen.

We gaan nu naar 2 Korinthe 11. Hier staan woorden van gelijke strekking. De apostel Paulus verbaast zich hier over het feit dat die Korinthiërs niet alleen de Bijbelse boodschap loslieten, maar ook luisterden naar anderen, die er een eigen leer op nahielden.

2 Korinthe 11 : 4

4 Want indien degene, die komt, een anderen Jezus predikte, dien wij niet gepredikt hebben, of *indien* gij een anderen geest ontvingt, dien gij niet hebt ontvangen, of een ander Evangelie, dat gij niet hebt aangenomen, zo verdroegt gij *hem* met recht.

Hier gaat het om de prediking van "*een andere Jezus*". Op grond van die prediking ontvangt men een andere geest of neemt men een ander evangelie aan. "Ontvangen" en "aannemen" is ook hier hetzelfde. Er is maar één ding tot eer van God, namelijk dat wij onze harten openstellen voor Hem en in Hem geloven. Dat is de enige manier om het Woord en het Leven van God te ontvangen en ook de enige manier om God groot te maken in onze levens.

Dan is er nog 1 Thessalonicenzen 2. Ook hier staan de woorden "ontvangen" en "aannemen" als synoniemen achter elkaar.

1 Thessalonicenzen 2 : 13

13 Daarom danken wij ook God zonder ophouden, dat, als gij het Woord der prediking van God van ons ontvangen hebt, gij dat aangenomen hebt, niet *als* der mensen woord, maar (gelijk het waarlijk is) als Gods Woord, dat ook werkt in u, die gelooft.

Liefde voor de Waarheid

Nu gaan we nog naar 2 Thessalonicenzen 2, waar gesproken wordt over de toekomstige verschijning van de antichrist, de duivel zelf.

2 Thessalonicenzen 2 : 9-12

9 *Hem, zeg ik,* wiens toekomst is naar de werking des satans, in alle kracht, en tekenen, en wonderen der leugen;
10 En in alle verleiding der onrechtvaardigheid in degenen, die verloren gaan; daarvoor dat zij de liefde der waarheid niet aangenomen hebben, om zalig te worden.
11 En daarom zal God hun zenden een kracht der dwaling, dat zij de leugen zouden geloven;
12 Opdat zij allen veroordeeld worden, die de waarheid niet geloofd hebben, maar een welbehagen hebben gehad in de ongerechtigheid.

We zien in vers 9 dat kracht, tekenen en wonderen vaak gepaard gaan met de leugen. Vers 10 gaat over "*degenen die verloren gaan*". Zij gaan verloren, omdat "*zij de liefde der waarheid niet aangenomen hebben, om zalig te worden*". Zij nemen niet aan! Zij hebben geen liefde voor de Waarheid, zoeken die ook niet en lopen dus automatisch tegen de leugen en "de leugenaar van den beginne" op. (Johannes 8 : 44) Men zou de Waarheid liefhebben, zoeken en aannemen. Dat zal leiden tot geloof, zoals uit de volgende verzen blijkt. De mensen

die verloren gaan hebben "*de liefde der Waarheid niet aangenomen [...], om zalig te worden*". Daarom zal God hen "*een kracht der dwaling*" zenden, zodat zij de leugen gaan geloven. (Vers 11)

Natuurlijk zijn dit uitspraken in verband met de openbaring van de mens der wetteloosheid, "*de zoon des verderfs*". (2 Thessalonicenzen 2 : 3) Maar in de dagen waarin deze "*zoon des verderfs*" nog niet geopenbaard wordt, en er dus nog sprake is van de verborgenheid van de ongerechtigheid, (2 Thessalonicenzen 2 : 7) werkt het in principe net zo. Waar men de Waarheid niet liefheeft, daar zal "de geest der dwaling" komen. Die geest wordt in de toekomst pas actief gezonden, bij de nederwerping van de duivel uit de hemel naar de aarde en dus bij de openbaring van de antichrist. **Zie zijlijn 2**

Maar ook in onze dagen is het zo dat de leugenaar van den beginne ons weet te vinden, als we de Waarheid niet zoeken. Hij is namelijk "*de god dezer eeuw*" (2 Korinthe 4 : 4), de "*overste van de macht der lucht*". (Efeze 2 : 2) God laat dat op dit moment nog toe. Dat is het oordeel immers, waaronder de mens vandaag leeft: God heeft de wereld losgelaten en onder de toorn gebracht en in duisternis gelaten, omdat men het Licht niet wilde. Daarom zal God hen "*zenden een kracht der dwaling, dat zij de leugen zouden geloven*". "Opdat allen die de Waarheid niet geloofd hebben, veroordeeld worden." (Vers 12)

Hoe komt het dat zo veel mensen de Waarheid niet kennen en talrijke alternatieve theorieën hebben? Omdat ze de Waarheid niet liefhebben. Ze hebben zichzelf lief. Ze stellen hun eigen filosofie tegenover het Woord van God.

Christus is de Waarheid. Van Hem ontvangen wij ook de Waarheid. Als wij Hem verwerpen, omdat wij Hem te min vinden, omdat Hij te veracht en onedel is (Jesaja 53 : 2, 3), dan hebben we de Waarheid niet lief en gaan we verloren. Dan zijn we de weg kwijt. De weg zou tot Leven moeten leiden en als men de weg kwijt is, dan is men ten dode opgeschreven. Mensen die verloren gaan, hebben de liefde der Waarheid niet aangenomen en de Waarheid niet geloofd. Dat "aannemen" en "geloven" hetzelfde is, staat ook al in het Oude Testament.

Psalm 95 : 7, 8

7 Want Hij is onze God, en wij zijn het volk Zijner weide, en
de schapen Zijner hand. Heden, zo gij Zijn stem hoort,
8 Verhardt uw hart niet, gelijk te Meriba, gelijk ten dage van
Massa in de woestijn;

De tekst "*Heden, zo gij Zijn stem hoort, verhardt uw hart niet*" wordt in de Hebreeën-brief aangehaald. (Hebreeën 3 : 7, 8) Heden, nu, is "*de welaangename tijd*", de "*dag der zaligheid*". (zie 2 Korinthe 6 : 2) Als men het Woord van God hoort, zou men het gewoon aanvaarden, zijn hart ervoor open stellen en daaruit leven. Dat leidt tot het werk Gods, namelijk tot wedergeboorte. Hij wekt ons op met Christus en Hij zet ons met Christus in de hemel. Hij predestineert ons tot "aanstelling tot zonen". De keus is niet aan God, maar aan ons. Hij heeft Zijn keuze namelijk al gemaakt. Die keuze stelt Hij aan ons voor. Als wij ons hart voor Zijn Woord openstellen, dan hebben wij eeuwig leven. Doen we het niet, dan niet. Dus is er maar één oproep die ook de apostel Paulus al deed: "laat je met God verzoenen".

Laat u met God verzoenen

2 Korinthe 5 : 15-21

15 Als die dit oordelen, dat, indien Een voor allen gestorven is,
zij dan allen gestorven zijn. En Hij is voor allen gestorven,
opdat degenen, die leven, niet meer zichzelven zouden leven,
maar Dien, Die voor hen gestorven en opgewekt is.
16 Zo dan, wij kennen van nu aan niemand naar het vlees; en
indien wij ook Christus naar het vlees gekend hebben,
nochtans kennen wij *Hem* nu niet meer *naar het vlees*.
17 Zo dan, indien iemand in Christus is, die is een nieuw
schepsel; het oude is voorbijgegaan, ziet, het is alles nieuw
geworden.
18 En al deze dingen zijn uit God, Die ons met Zichzelven
verzoend heeft door Jezus Christus, en ons de bediening
der verzoening gegeven heeft.
19 Want God was in Christus de wereld met Zichzelven
verzoenende, hun zonden hun niet toerekenende; en heeft
het woord der verzoening in ons gelegd.
20 Zo zijn wij dan gezanten van Christus wege, alsof God door
ons bade; wij bidden van Christus wege: laat u met God
verzoenen.
21 Want Dien, Die geen zonde gekend heeft, heeft Hij zonde
voor ons gemaakt, opdat wij zouden worden rechtvaardigheid
Gods in Hem.

Omdat één gestorven is, zijn allen gestorven. Degenen die dit geloven, hebben Nieuw Leven ontvangen, namelijk het leven van Christus. (Vers 15) In vers 17 wordt de situatie beschreven van degenen die onder het Nieuwe Verbond leven en deel gekregen hebben aan de beloofde

Zijlijn 2

Voor meer informatie zie Bijbelstudie nr. 88 "Thessalonicenzen" en nr. 9 "Tijden en gelegenheden" uit de serie "De gedachte is'" van Stichting Vlichthus.

zegeningen. God was bezig de wereld met Zich te verzoenen. (Vers 18) De eerste fase daarvan was de dood van de Here Jezus, waarbij Hij in de plaats van allen stierf.

Dat wil niet zeggen dat de wereld daardoor met God verzoend is. Maar het is wel een noodzakelijke stap daar naartoe, want men wordt pas met God verzoend door geloof in de Opgewekte. Door wedergeboorte ontvangt men het opstandingsleven van Christus en op grond daarvan héeft men deel aan een Nieuwe Schepping en leeft men onder het Nieuwe Verbond.

Paulus en Timótheüs zijn "gezanten namens Christus". Zij smeken ook namens Christus. (Vers 20) Het is eigenlijk een gebed van Christus tot de mens. Een gebed waarin Hij vraagt: "Laat je met God verzoenen". Dat wil zeggen: laat je in een nieuwe relatie met God brengen. God was het namelijk Die "in Christus de wereld met Zichzelf verzoende". (Vers 19) Wat God kon doen, heeft Hij gedaan. Maar óf een mens met God verzoend wordt, hangt vervolgens van die mens zelf af.

Het is dus niet zo dat de mens tot God bidt en vraagt of Hij hem alstublieft met God wil verzoenen. Nee, het is andersom. God vraagt de mens om die keus te maken. Dat is al zo sinds het Oude Testament, want in de dagen van Jozua werd het volk gevraagd:

Jozua 24 : 15, 21

15 [...] kiest u heden, wien gij dienen zult; [...] maar aangaande mij, en mijn huis, wij zullen den HEERE *(Jehovah)* dienen!
21 Toen zeide het volk tot Jozua: Neen, maar wij zullen den HEERE dienen.

Wij kunnen kiezen wie wij willen dienen. God bidt dus tot de mens om zich met Hem te laten verzoenen. Deze gedachte wordt ook bevestigd in 1 Timótheüs 2.

1 Timótheüs 2 : 4

4 Welke wil, dat alle mensen zalig worden, en tot kennis der waarheid komen.

God wil dat alle mensen zalig worden. Toch heeft het weinig zin om te bidden voor de zaligheid van alle mensen. Dat helpt niet. God wil dat namelijk wel. Hij wil dat alle mensen zalig worden en tot kennis der Waarheid komen. Want waar de mens tot kennis der Waarheid komt, wordt hij zalig.

Het kan zelfs nog subtieler gezegd worden: naarmate een mens tot kennis der Waarheid komt, naar die mate wordt hij zalig. "Kennis der waarheid" is niet slechts het weten van de Waarheid, maar vooral het deelhebben aan de Waarheid en daarin betrokken zijn. Het gaat over gemeenschap.

"Kennen" is altijd "gemeenschap". Het gaat van beide kanten dus. Niet alleen zou de mens de Waarheid kennen en zich eigen maken, maar ook andersom: de mens wordt in diezelfde mate het eigendom van de Waarheid. Naarmate wij de Bijbel verstaan, wordt die ons eigen. In diezelfde mate zijn wij ook het eigendom van dat Woord.

Amen